

एलियाह - क्रमांक बारा

प्रत्येक खोरे उंच केले जाईल

Jeff Pippenger

2023-10-17

आपण अजूनही एलियाकडे भविष्यसूचक प्रतीक म्हणून पाहत आहोत. एलियाने अहाबाला जाहीर केले की, त्याच्या वचनाशिवाय तीन वर्षे पाऊस पडणार नाही.

आणि गिलादच्या रहिवाश्यांपैकी तिश्बी एलीया अहाबाला म्हणाला, "इस्त्राएलचा परमेश्वर देव, ज्याच्या समोर मी उभा आहे, तो जिवंत आहे, याची शपथ, माझ्या वचनावाचून या वर्षात दवही पडणार नाही आणि पाऊसही पडणार नाही." 1 Kings 17:1.

ख्रिस्त आपल्याला लूकाच्या पुस्तकात सांगतो की ती तीन वर्षे प्रत्यक्षात साडेतीन वर्षे होती.

आणि तो म्हणाला, खरेच मी तुम्हांला सांगतो, कोणताही संदेष्टा आपल्या स्वतःच्या देशात स्वीकारला जात नाही. परंतु मी तुम्हांला खचित सांगतो, एलियाच्या दिवसांत, जेव्हा आकाश तीन वर्षे आणि सहा महिने बंद होते, आणि सर्व देशभर मोठा दुष्काळ पडला होता, तेव्हा इस्त्राएलमध्ये अनेक विधवा होत्या; पण त्यांपैकी एकीकडेही एलियाला पाठविण्यात आले नाही, तर फक्त सिदोनातील सारेप्ता या नगरातील एका विधवेकडेच. लूक 4:24-26.

साडेतीन वर्षांचा कालखंड अहाब आणि येजेबेल यांच्या काळात घडून आला; अशा रीतीने ५३८ ते १७९८ या साडेतीन भविष्यवाणीतील वर्षांची ओळख पटते, जेव्हा थ्यातीरा येथील मंडळीत येजेबेल म्हणून दर्शविलेल्या पोपसत्तेने अंधकारमय युगांत राज्य केले.

तरीही मला तुझ्याविरुद्ध काही गोष्टी आहेत, कारण तू त्या ईजाबेल नावाच्या स्त्रीला, जी स्वतःला संदेष्टी म्हणवते, माझ्या सेवकांना व्यभिचार करावयास व मूर्तींना अर्पण केलेल्या वस्तू खावयास शिकविण्यास आणि फसविण्यास परवानगी देतोस. आणि मी तिला तिच्या व्यभिचाराबद्दल पश्चात्ताप करण्यासाठी अवकाश दिला; तरी तिने पश्चात्ताप केला नाही. पाहा, मी तिला खाटेवर टाकीन, आणि जे तिच्याबरोबर व्यभिचार करतात त्यांना मोठ्या क्लेशात टाकीन, जर त्यांनी आपल्या कृत्यांचा पश्चात्ताप केला नाही तर. आणि मी तिच्या मुलांना मृत्यूने ठार मारीन; आणि सर्व मंडळ्या जाणतील की अंतःकरणे व हृदये शोधणारा मीच आहे; आणि मी तुमच्यातील प्रत्येकास त्याच्या कर्माप्रमाणे देईन. प्रकटीकरण २:२०-२३.

एलियाच्या दिवसांत ईजेबेलला "पश्चात्ताप करण्यासाठीचा अवकाश" साडेतीन वर्षांचा होता, आणि पोपसत्तेच्या छळाच्या अंधकारमय युगात ५३८ पासून १७९८ पर्यंत तो साडेतीन भविष्यसूचक वर्षांचा होता. ईजेबेल आणि तिच्याबरोबर व्यभिचार करणाऱ्या युरोपातील राजांची शिक्षा म्हणजे त्यांना क्लेशाच्या शय्येवर टाकणे आणि तिच्या संततीचा मृत्यू होणे, अशी होती. अंधकारमय युगात असेही विश्वासू जीव होते की, ज्यांनाही क्लेशाच्या शय्येवर टाकण्यात आले होते, परंतु ते जिवंत राहणार होते. क्लेशाच्या त्या शय्येवर टाकले गेल्यावर, विश्वासूसाठी जीवन आणि अविश्वासूसाठी मृत्यू हा परिणाम त्यांच्या "कृत्यांवर" अवलंबून होता. विश्वासूंच्या क्लेशाच्या शय्येने सहनशीलता आणि जीवन उत्पन्न केले. त्यांची क्लेशाची शय्या साडेतीन वर्षांच्या शेवटाकडे, एलियाने सारेप्ता सोडून अहाबाला सर्व इस्त्राएलला कर्मेल पर्वतावर बोलावण्याची आज्ञा देण्याच्या अगोदर, समाप्त होणार होती.

"मंडळीवरील छळ 1260 वर्षांच्या संपूर्ण कालावधीत चालू राहिला नाही. देवाने आपल्या लोकांवरील दयेपोटी त्यांच्या अग्निमय परीक्षेचा काळ कमी केला. मंडळीवर येऊ घातलेल्या 'महान क्लेशाविषयी' पूर्वसूचना देताना तारणकर्त्याने म्हटले: 'आणि जर ते दिवस कमी केले नसते, तर कोणत्याही देहाचे तारण झाले नसते; परंतु निवडलेल्यांच्या खातिर ते दिवस कमी केले जातील.' मत्तय 24:22. सुधारणा चळवळीच्या प्रभावामुळे 1798

पूर्वीच छळाचा अंत झाला." The Great Controversy, 266, 267.

पोपसत्तेसाठी असलेल्या "क्लेशाच्या शय्येच्या" न्यायाने "तिच्या मुलांना मृत्यूने ठार मारिले" जाईल; परंतु "क्लेशाच्या शय्येच्या" न्यायामध्ये ज्यांची कृत्ये त्यांच्या विश्वासूपणाचे दर्शन घडवीत होती, त्यांच्यासाठी जीवनाचे वचन समाविष्ट होते, जसे सारेप्ताच्या विधवेच्या पुत्राच्या मृत्यूत चित्रित केले आहे.

आणि या गोष्टींनंतर असे झाले की, त्या स्त्रीचा, म्हणजे घरच्या स्वामिनीचा, मुलगा आजारी पडला; आणि त्याचा आजार इतका गंभीर झाला की, त्याच्यात श्वास उरला नाही. तेव्हा ती एलियाला म्हणाली, हे देवाच्या माणसा, माझा तुझ्याशी काय संबंध? तू माझ्याकडे माझे पाप स्मरणात आणण्यासाठी आणि माझ्या मुलाचा वध करण्यासाठी आला आहेस काय? तेव्हा तो तिला म्हणाला, तुझा मुलगा मला दे. मग त्याने त्याला तिच्या कुशीतून घेतले, आणि ज्या माडीवर तो राहात होता तेथे वर घेऊन गेला, आणि त्याला आपल्या स्वतःच्या खाटेवर ठेवले. आणि त्याने परमेश्वराचा धावा केला, आणि म्हणाला, हे परमेश्वरा, माझ्या देवा, जिच्याकडे मी पाहुणा म्हणून राहात आहे त्या विधवेवर तू तिच्या मुलाला मारून हे अनर्थ आणले आहेस काय? मग त्याने त्या मुलावर तीन वेळा स्वतःला पसरविले, आणि परमेश्वराचा धावा करून म्हणाला, हे परमेश्वरा, माझ्या देवा, मी तुला विनवितो, या मुलाचा प्राण पुन्हा त्याच्यात येऊ दे. आणि परमेश्वराने एलियाची वाणी ऐकली; आणि त्या मुलाचा प्राण पुन्हा त्याच्यात आला, आणि तो जिवंत झाला. मग एलियाने त्या मुलाला घेतले, माडीवरील खोलीतून खाली घरात आणले, आणि त्याला त्याच्या आईच्या स्वाधीन केले; आणि एलिया म्हणाला, पाहा, तुझा मुलगा जिवंत आहे. तेव्हा ती स्त्री एलियाला म्हणाली, आता यावरून मला कळले की, तू देवाचा माणूस आहेस, आणि तुझ्या मुखातील परमेश्वराचे वचन सत्य आहे. 1 राजे 17:17-24.

विधवेला हे ओळखता आले की एलियाह "देवाचा मनुष्य" होता; कारण तिच्या मुलाला पुन्हा जीवन देणारा "परमेश्वराचा शब्द" हा "सत्य" होता. एलियाहाने विधवेच्या मुलावर स्वतःला तीन टप्प्यांत पसरवून घेतलेल्या प्रक्रियेला विधवेने एलियाहाच्या तोंडातील "शब्द" हे "सत्य" आहे, असे समजले. हिब्रू शब्द 'एमेथ' याचा या उताऱ्यात "सत्य" असा अनुवाद केला आहे, आणि तो अल्फा व ओमेगा यांच्या सर्जनशील सामर्थ्याचे प्रतिनिधित्व करतो. हिब्रू वर्णमालेतील पहिले, तेरावे आणि शेवटचे अक्षर यांपासून बनलेला हा हिब्रू शब्द आहे, आणि मृतांना पुन्हा जीवनात आणू शकणाऱ्या सामर्थ्याचे तो प्रतिनिधित्व करतो.

विश्वासू लोकांना, अगदी तीन अडीच वर्षांनी दर्शविलेल्या परीक्षाकालाच्या "अवकाशात" अविश्वासूप्रमाणेच, "क्लेशाच्या शय्येचा" न्याय प्राप्त झाला. ज्या वर्गाने व्यभिचार करणाऱ्या वेश्येचे अनुसरण केले आणि मूर्तिपूजेच्या शिकवणी शिकवल्या, त्या वर्गाच्या संततीस मृत्यू हा परिणाम ठरला. एलियाच्या मार्गदर्शनाचे अनुसरण करणाऱ्या आणि "सत्याच्या" वचनावर विश्वास ठेवणाऱ्या दुसऱ्या वर्गास जीवन देण्यात आले.

विधवेने एलियाच्या आज्ञेप्रमाणे त्याच्यासाठी थोडे पाणी आणले आणि त्याला थोडी भाकर दिली; आणि संदेष्ट्याच्या वचनाप्रती तिची आज्ञाधारकता थुआतीराच्या अंधकारमय युगांतील विश्वासूंना दर्शविते. (हे लक्षात घेण्यासारखे आहे की, जेव्हा एलिया विधवेला प्रथम त्याला अन्न देण्याची, आणि त्यानंतर तिच्या मुलाला व स्वतःलाही अन्न देण्याची आज्ञा करतो, तेव्हा त्याद्वारे हेच दर्शविले जाते की खाण्यासाठीचे अन्न प्रथम एलियालाच प्राप्त होते. संदेश प्रथम त्यालाच प्राप्त होतो, आणि त्यानंतर मंडळीला.) आपणास कळविण्यात आले आहे की विश्वासूंची कृत्ये आरंभीपेक्षा शेवटी अधिक होती.

आणि थुवातीरा येथील मंडळीच्या दूताला लिहा: ज्याचे डोळे अग्नीच्या ज्वालेशारखे आहेत, आणि ज्याचे पाय शुद्ध पितळीसारखे आहेत, तो देवाचा पुत्र असे म्हणतो: मी तुझी कर्मे, आणि प्रीती, आणि सेवा, आणि विश्वास, आणि तुझा धीर, आणि तुझी कर्मे जाणतो; आणि शेवटची कर्मे पहिल्यापेक्षा अधिक आहेत. प्रकटीकरण 2:18, 19.

पोपसत्तेला पश्चात्ताप करण्यासाठी दिलेल्या "कालावधी" दरम्यान विश्वासू लोकांनी चांगली "कृत्ये" प्रगट केली, परंतु त्यांच्या शेवटच्या कृत्ये "पहिल्यापेक्षा अधिक" होती. तो "कालावधी" समाप्त होत असताना, ख्रिस्ताने सुधारणा

चळवळीचा प्रभाततारा पाठविला, ज्याने पोपसत्तेला अधिक काळ सहन न करण्याचे कार्य आरंभ केले; जिने मंडळीला “व्यभिचार करावयास, आणि मूर्तींना अर्पण केलेल्या वस्तू खावयास” शिकविले.

जो विजयी होतो आणि शेवटपर्यंत माझी कार्ये पाळतो, त्याला मी राष्ट्रांवर अधिकार देईन; आणि तो त्यांच्यावर लोखंडी दंडाने राज्य करील; कुंभाराच्या मडक्यांप्रमाणे ती तुकडे तुकडे केली जातील; जसा मला माझ्या पित्याकडून प्राप्त झाला आहे तसा. आणि मी त्याला प्रभाततारा देईन. ज्याला कान आहे, त्याने आत्मा मंडळ्यांना काय म्हणतो ते ऐकावे. प्रकटीकरण 2:26-29.

पोपसत्तेला पश्चात्ताप करण्यासाठी देण्यात आलेल्या “अवकाशाच्या” आरंभी विश्वासूविरुद्ध ख्रिस्ताच्या “काही गोष्टी होत्या,” कारण त्यांनी स्वतःला “भविष्यवक्त्री” म्हणविणाऱ्या ईजेबेलला “माझ्या सेवकांना व्यभिचार करावयास आणि मूर्तींना अर्पण केलेल्या वस्तू खावयास शिकविण्यास व फसविण्यास” परवानगी दिली होती. परंतु त्या “अवकाशाच्या” शेवटी विश्वासू लोक पोपसत्तेला तिची फसवणूक पुढे चालू ठेवू देणे थांबवतील.

“चौदाव्या शतकात इंग्लंडमध्ये ‘सुधारणेचा प्रभाततारा’ उदयास आला.” जॉन वायक्लिफ हा केवळ इंग्लंडसाठी नव्हे, तर संपूर्ण ख्रिस्ती जगतासाठी सुधारणेचा अग्रदूत होता. रोमविरुद्ध त्याला उच्चारण्याची परवानगी मिळालेला महान निषेध कधीही दडपला जाणार नव्हता. त्या निषेधाने त्या संघर्षाची सुरुवात केली, ज्याचा परिणाम व्यक्तींची, चर्चांची आणि राष्ट्रांची मुक्तता होण्यात होणार होता.” द ग्रेट कॉन्ट्रोव्हर्सी, 80.

देवाचे सेवक जे अन्न खातात, ते म्हणजे त्यांना प्राप्त होणारी शिकवण किंवा संदेश होय. व्यभिचार म्हणजे मंडळीने तिच्या मूर्तिपूजक शिकवणीची अंमलबजावणी घडवून आणण्यासाठी राज्यसत्तेचा उपयोग करणे होय. येजाबेलला पश्चात्ताप करण्यासाठी जी “मुदत” देण्यात आली, त्या काळात संरक्षणासाठी मंडळी अरण्यात पळून गेली.

आणि ती स्त्री अरण्यात पळून गेली, जेथे देवाने तिच्यासाठी एक स्थान तयार करून ठेवले होते, यासाठी की तेथे तिचे एक हजार दोनशे साठ दिवस पोषण व्हावे.... आणि त्या स्त्रीस मोठ्या गरुडाचे दोन पंख देण्यात आले, यासाठी की ती सर्पांच्या समोरून अरण्यात, तिच्या स्थानाकडे उडून जावी, जेथे तिचे एक काळ, काळे आणि अर्धा काळ इतका सांभाळ केला जातो. आणि सर्पाने त्या स्त्रीच्या मागे आपल्या तोंडातून नदीसारखे पाणी ओकले, यासाठी की तिला त्या पुराबरोबर वाहून जावे. आणि पृथ्वीने त्या स्त्रीस साहाय्य केले; आणि पृथ्वीने आपले तोंड उघडले, आणि अजगराने आपल्या तोंडातून ओकलेला पूर गिळून टाकला. प्रकटीकरण 12:6, 14-16.

ईजेबेल व आहाब यांच्या छळाच्या काळात, पोपसत्तेच्या काळामध्ये अरण्याने जी संरक्षणाची व्यवस्था पुरविली होती, तिचे प्रतिनिधित्व ओबद्याने केले.

आणि अहाबाने आपल्या घराण्याचा कारभारी ओबद्या याला बोलाविले. (ओबद्या परमेश्वराचे फार भय बाळगणारा होता; कारण असे झाले होते की, जेव्हा येजेबेलने परमेश्वराच्या संदेष्ट्यांचा संहार केला, तेव्हा ओबद्याने शंभर संदेष्टे घेऊन त्यांना पन्नास-पन्नास जणांना एका गुहेत लपवून ठेवले, आणि त्यांना भाकर व पाणी पुरविले.) १ राजे १८:३, ४.

ओबद्याहाने संदेष्ट्यांना पन्नास-पन्नास जणांच्या गटांनी गुहांमध्ये लपवून ठेवण्याचे कार्य हे देवाने तयार केलेल्या त्या अरण्यातील स्थानाचे प्रतीक आहे, जिथे विश्वासू लोकांना पोषण देण्यात आले; जे पोपशाहीच्या शिकवणी खाण्यास नकार देत होते, आणि जे तिच्या युरोपातील राजांबरोबरच्या व्यभिचाराने दर्शविलेल्या अपवित्र संबन्धास स्वीकारण्यासही नकार देत होते. एलियाला इजेबेल व आहाब यांच्यापासून अन्न व संरक्षणासाठी सारेप्ता येथील विधवेकडे पाठविण्यात आलेला जो कालावधी होता, तोच तो कालावधी होता ज्यामध्ये मंडळी अरण्यात पळून गेली; आणि देवाने त्यांच्यासाठी तयार केलेले ते स्थान ओबद्याहाच्या कार्याद्वारे दर्शविले गेले.

हिब्रू भाषेत “झारेफाथ” असे म्हणविल्या जाणाऱ्या सारेप्ता येथील एलियाच्या लपण्याच्या ठिकाणाचा अर्थ शुद्धीकरण असा होतो. ईजेबेलला पश्चात्ताप करण्यासाठी दिलेला अवकाश संपल्यावर, एलिया ओबद्याकडे गेला आणि अहाबास

सर्व इस्राएलला कर्मेल पर्वतावर बोलावण्यास सांगितले.

आणि ओबद्या मार्गात असता, पाहा, एलियाह त्याला भेटला; आणि त्याने त्याला ओळखले, व आपल्या मुखावर पडून म्हणाला, “हे माझे प्रभू एलियाह, तुम्हीच आहात काय?” आणि त्याने त्याला उत्तर दिले, “मीच आहे; जा, आपल्या प्रभूला सांग, ‘पाहा, एलियाह येथे आहे.’” 1 Kings 18:17, 18.

सारेप्ता येथील विधवेसोबत एलियाने घालविलेला काळ अंधकारयुगाचे प्रतीक आहे. एलिया आणि त्या विधवेच्या कथनात ती दोन काठ्या वेचत होती, कारण ती मरण्याच्या उंबरठ्यावर होती. भविष्यवाणीमध्ये विधवा म्हणजे एक चर्च असते, आणि ती मरण्याच्या उंबरठ्यावर असलेल्या अरण्यातील चर्चचे प्रतिनिधित्व करित होती.

सार्डिस येथील मंडळीच्या दूताला लिही: ज्याच्या हाती देवाचे सात आत्मे आणि सात तारे आहेत, तो असे म्हणतो: मला तुझी कृत्ये माहीत आहेत, की तू जिवंत आहेस असे तुझे नाव आहे, पण तू मेलेला आहेस. जागृत हो, आणि जे उरले आहे व मरणासन्न झाले आहे ते दृढ कर; कारण देवासमोर तुझी कृत्ये परिपूर्ण आढळली नाहीत. प्रकटीकरण ३:१, २.

एलियाह तिच्यात हस्तक्षेप करतो तेव्हा ती “दोन काठ्या गोळा करित होती” आणि आपल्या मृत्यूची तयारी करित होती.

आणि परमेश्वराचे वचन त्याच्याकडे आले व म्हणाले, उठ, सीदोनच्या अधिपत्याखालील सारफथ येथे जा आणि तेथे राहा; पाहा, तेथे तुला पोसण्यासाठी मी एका विधवा स्त्रीला आज्ञा दिली आहे. तेव्हा तो उठला आणि सारफथास गेला. आणि तो नगराच्या वेशीजवळ आला असता, पाहा, ती विधवा स्त्री तेथे काड्या वेचत होती; आणि त्याने तिला हाक मारून म्हटले, विनंती करतो, मला पिण्यासाठी एखाद्या भांड्यात थोडे पाणी आण. आणि ती ते आणावयास जात असता, त्याने पुन्हा तिला हाक मारून म्हटले, विनंती करतो, तुझ्या हातात भाकरीचा एक घास माझ्यासाठी आण. तेव्हा ती म्हणाली, तुझा देव परमेश्वर जिवंत आहे, याची शपथ, माझ्याजवळ एकही भाकरी नाही; फक्त एका भांड्यात मूठभर पीठ आणि कुपीत थोडे तेल आहे; आणि पाहा, मी दोन काड्या वेचत आहे, म्हणजे आत जाऊन ते मी माझ्यासाठी व माझ्या मुलासाठी तयार करीन, जेणेकरून आम्ही ते खाऊ आणि मग मरून जाऊ. १ राजे १७:८-१२.

सारेफाथ येथील विधवा “दोन काठ्या” गोळा करित होती. ही विधवा येझेबेलच्या काळातील विश्वासू लोकांचे प्रतिनिधित्व करते. तिचा पुत्र थूयातिराच्या इतिहासकाळातील त्या लोकांचे प्रतिनिधित्व करतो, जे पहिल्या पुनरुत्थानात उठविले जाण्याच्या वचनासह मृत्यू पावले.

आणि मी सिंहासने पाहिली, आणि त्यांवर ते बसले; आणि न्याय करण्याचा अधिकार त्यांना देण्यात आला. आणि मी त्यांचे जीव पाहिले की, ज्यांची येशूच्या साक्षीकरिता आणि देवाच्या वचनाकरिता शिरच्छेद करण्यात आला होता; आणि ज्यांनी त्या पशूची किंवा त्याच्या प्रतिमेची उपासना केली नव्हती, आणि ज्यांनी आपल्या कपाळावर किंवा आपल्या हातांवर त्याची खूण घेतली नव्हती; आणि ते जिवंत झाले व ख्रिस्ताबरोबर एक हजार वर्षे राज्य करू लागले. परंतु उरलेले मेलेले ते एक हजार वर्षे पूर्ण होईपर्यंत पुन्हा जिवंत झाले नाहीत. हेच पहिले पुनरुत्थान आहे. जो पहिल्या पुनरुत्थानात सहभागी आहे तो धन्य व पवित्र आहे; अशांवर दुसऱ्या मरणाचा काहीही अधिकार नाही; परंतु ते देवाचे आणि ख्रिस्ताचे याजक होतील, आणि त्यांच्याबरोबर एक हजार वर्षे राज्य करतील. प्रकटीकरण 20:4-6.

ती विधवेसुद्धा सार्डिसमधील त्या थोडक्यांचे प्रतिनिधित्व करते, जे योग्य ठरले आणि ज्यांना शुभ्र वस्त्रे देण्यात आली.

सार्डिसमध्येही तुझ्याकडे अशी काही नावे आहेत ज्यांनी आपली वस्त्रे मलिन केली नाहीत; आणि ते माझ्याबरोबर पांढऱ्या वस्त्रांमध्ये चालतील, कारण ते योग्य आहेत. जो जय मिळवितो, त्यालाच पांढरी वस्त्रे परिधान केली जातील; आणि मी त्याचे नाव जीवनाच्या पुस्तकातून कधीही पुसून टाकणार नाही, तर मी माझ्या पित्यापुढे आणि त्याच्या देवदूतांपुढे त्याचे नाव कबूल करीन. प्रकटीकरण ३:४, ५.

थुआतीरा येथील चौथ्या मंडळीतील जे विश्वासूपणे मृत्यू पावले, ज्यांचे प्रतिनिधित्व विधवेच्या पुत्राने केले आहे, त्यांना पाचव्या शिक्क्यात शुभ्र वस्त्रे देण्यात आली.

आणि त्याने पाचवा शिक्का उघडला तेव्हा, मी वेदीखाली देवाच्या वचनासाठी आणि त्यांनी धरून ठेवलेल्या साक्षीसाठी ठार मारण्यात आलेल्यांच्या आत्म्यांना पाहिले; आणि त्यांनी मोठ्या आवाजाने हाक मारून म्हटले, “हे प्रभु, पवित्र आणि सत्य, पृथ्वीवर राहणाऱ्यांवर आमच्या रक्ताचा न्याय करून सूड उगविण्यास तू अजून किती विलंब करशील?” आणि त्यांच्यापैकी प्रत्येकाला पांढरे झगे देण्यात आले; आणि त्यांना असे सांगण्यात आले की, अजून थोडा काळ त्यांनी विश्रांती घ्यावी, जोपर्यंत त्यांचे सहदास आणि त्यांचे भाऊ, जे त्यांच्या प्रमाणे मारले जाणार होते, यांची संख्या पूर्ण होत नाही. प्रकटीकरण 6:9-11.

अंधकारयुगातील हुतात्म्यांना पांढरे झगे देण्यात आले, आणि त्यांना त्यांच्या कबरींमध्ये विश्रांती करण्यास सांगितले गेले, जोपर्यंत पोपसत्तेमुळे आणखी एका हुतात्म्यांच्या समूहाचा त्यांच्याप्रमाणेच वध केला जाणार नव्हता. साडेतीन वर्षांच्या कालावधीत त्यांची पोपसत्तेकडून हत्या करण्यात आली होती, आणि त्यांना हे वचन देण्यात आले होते की शेवटी पोपसत्तेचा न्याय केला जाईल; परंतु तोपर्यंत नव्हे, जोपर्यंत लवकरच येऊ घातलेल्या रविवार-नियमाच्या संकटादरम्यान पोपसत्तेमुळे हुतात्म्यांच्या दुसऱ्या समूहाची हत्या होणार नव्हती. सिस्टर व्हाइट हुतात्म्यांनी पोपसत्तेवर न्याय यावा अशी केलेली विनंती, प्रकटीकरणाच्या पुस्तकातील दोन उताऱ्यांशी जोडतात.

“पाचवे मोहोर उघडले गेले तेव्हा, योहान प्रकटीकरणकर्त्याने दर्शनात वेदीखाली त्या समूहास पाहिले, जे देवाच्या वचनाकरिता आणि येशू ख्रिस्ताच्या साक्षीकरिता मारले गेले होते. यानंतर प्रकटीकरणाच्या अठराव्या अध्यायात वर्णिलेली दृश्ये आली, जेव्हा विश्वासू व सत्यनिष्ठ असलेल्यांना बाबेलोनमधून बाहेर बोलाविले जाते. [प्रकटीकरण 18:1-5, उद्धृत.]” Manuscript Releases, volume 20, 14.

प्रकटीकरण अठरावा अध्याय, एक ते पाच वचने, पहिल्या व चौथ्या वचनांतील दोन स्वरांचे प्रतिनिधित्व करतात. दुसरा स्वर म्हणजे बाबेलमधून बाहेर येण्याचे आवाहन होय, आणि तो रविवारच्या कायद्यावरील छळाची सुरुवात दर्शवितो, जेव्हा तिसऱ्या देवदूताची सामर्थ्यशाली चळवळ देवाच्या इतर कळपाला बाबेलमधून बाहेर बोलावते. ती पाचव्या शिक्क्यावरील उताराही सातव्या शिक्क्याच्या प्रारंभी ठेवते.

“[प्रकटीकरण 6:9-11 उद्धृत]. येथे योहानासमोर अशी दृश्ये सादर करण्यात आली होती, जी प्रत्यक्ष वास्तवात त्या वेळी नव्हती, तर जी भविष्यातील एका कालखंडात घडणार होती.”

“प्रकटीकरण 8:1-4 उद्धृत.” हस्तलिखित प्रकाशने, खंड 20, 197.

प्रकटीकरण ग्रंथाच्या आठव्या अध्यायातील एक ते चार वचनांमध्ये, सातवे शिक्कामोर्तब उघडले जाते.

आणि त्याने सातवे शिक्के उघडले, तेव्हा स्वर्गात सुमारे अर्धा तास शांतता पसरली. आणि देवासमोर उभे असलेले ते सात देवदूत मी पाहिले; आणि त्यांना सात कर्णे देण्यात आली. मग दुसरा एक देवदूत आला व वेदीजवळ उभा राहिला; त्याच्या हातात सोन्याचे धूपपात्र होते; आणि त्याला पुष्कळ धूप देण्यात आला, यासाठी की त्याने तो सर्व पवित्र जनांच्या प्रार्थनांसह त्या सुवर्णवेदीवर अर्पण करावा जी सिंहासनासमोर होती. आणि धूपाचा धूर, जो पवित्र जनांच्या प्रार्थनांसह होता, तो देवदूताच्या हातातून देवासमोर वर गेला. प्रकटीकरण 8:1-4.

अंधकारयुगातील शहीदांची प्रार्थना, जे पाचव्या मुद्रेत पृथ्वीवरील राजांबरोबर व्यभिचार करणाऱ्या त्या वेश्येवर देवाने न्याय आणावा अशी विनंती करीत आहेत, सातवी मुद्रा उघडली जाते तेव्हा “देवापुढे वर चढतात.” प्रेरणा सातव्या मुद्रेच्या उघडण्याचा संबंध प्रकटीकरण अठराव्या अध्यायातील दुसऱ्या आवाजाशी जोडते; कारण दुसऱ्या आवाजाच्या वेळीच देव तिच्या अधर्माची आठवण करतो, आणि मग तिच्यावरचा न्याय दुप्पट करतो. एकदा अंधकारयुगातील शहीदांसाठी, आणि एकदा रविवार कायद्याच्या संकटातील रक्तस्नानासाठी.

आणि मी स्वर्गातून दुसरा एक आवाज ऐकला, तो म्हणाला, “तिच्यातून बाहेर पडा, माझ्या लोकांनो; म्हणजे तुम्ही तिच्या पापांत सहभागी होऊ नये, आणि तिच्या पीडांपैकी काहीही तुम्हांला प्राप्त होऊ नये. कारण तिची पापे स्वर्गपर्यंत पोहोचली आहेत, आणि देवाने तिची अधर्मकृत्ये स्मरणात ठेवली आहेत. तिने तुम्हांला जसे प्रतिफळ दिले, तसेच तिलाही द्या; आणि तिच्या कृत्यांप्रमाणे तिला दुष्पट द्या; ज्या पेल्यात तिने भरले, त्याच पेल्यात तिला दुष्पट भरून द्या.” प्रकटीकरण १८:४-६.

सार्दिसमधील ज्यांनी आपली वस्त्रे कलंकित केली नव्हती असे थोडके, इ.स. १७९८ मध्ये समाप्त झालेल्या थुवातीरा यांच्या इतिहासातून बाहेर पडलेल्यांचे प्रतिनिधित्व करतात. त्यांचे प्रतिनिधित्व सारेफतच्या विधवेने केले आहे—अशी एक विधवा, जी इ.स. १८४४ मध्ये विवाहास जात होती.

“दानियेल ८:१४ मध्ये दृष्टीस आणले गेलेले, पवित्रस्थानाच्या शुद्धीकरणासाठी आमचे महायाजक म्हणून ख्रिस्ताचे परमपवित्र स्थानी येणे; दानियेल ७:१३ मध्ये प्रस्तुत केल्याप्रमाणे, मनुष्यपुत्राचे दिवसांच्या प्राचीनाकडे येणे; आणि मलाखीने पूर्वकथन केल्याप्रमाणे, प्रभूचे आपल्या मंदिरात येणे—ही सर्व एका आणि त्याच घटनाची वर्णने आहेत; आणि हेच मत्तय २५ मधील दहा कुमारींच्या दृष्टांतात ख्रिस्ताने वर्णन केल्याप्रमाणे, वराचे विवाहास येणे, यानेही दर्शविले आहे.” The Great Controversy, 426.

विधवा आपल्या मृत्यूपूर्वीचे शेवटचे भोजन तयार करीत असता, एलीयाने तिला त्याची सेवा करण्याची आज्ञा केली. ती थुआतीरामधील विश्वासू थोडक्या लोकांचे प्रतीक आहे, जे “अग्नि”साठी “दोन काठ्या” गोळा करीत असलेल्या सार्दिसमधील विश्वासू थोडक्या लोकांत संक्रमण करीत होते.

“दोन काठ्या” प्राचीन इस्राएलच्या दोन्ही घराण्यांचे प्रतिनिधित्व करतात; ही घराणी प्रथम मूर्तिपूजेने आणि नंतर पापसत्तेने तुडवली गेली होती; परंतु १७९८ ते १८४४ या इतिहासकाळात त्यांना एकत्र गोळा करून “एक काठी” म्हणून जोडले जाणार होते.

परमेश्वराचे वचन पुन्हा माझ्याकडे आले, असे म्हणाले, “आणि तू, हे मनुष्यपुत्रा, एक काठी घे आणि तिच्यावर लिही, ‘यहूदासाठी आणि त्याचे सोबती असलेल्या इस्राएलच्या संततीसाठी’; मग दुसरी काठी घे आणि तिच्यावर लिही, ‘योसेफासाठी, म्हणजे एफ्रैमची काठी, आणि त्याचे सोबती असलेल्या इस्राएलच्या सर्व घराण्यासाठी’; आणि त्या एकमेकांना जोडून एकच काठी कर; आणि त्या तुझ्या हातात एक होतील. आणि तुझ्या लोकांची संतती तुला विचारून म्हणेल, ‘यांचा अर्थ काय आहे ते तू आम्हांस दाखवणार नाहीस काय?’ तेव्हा त्यांना सांग, ‘प्रभु परमेश्वर असे म्हणतो: पाहा, मी योसेफाची काठी, जी एफ्रैमच्या हातात आहे, आणि त्याचे सोबती असलेल्या इस्राएलच्या वंशांना घेईन, आणि तिला त्याच्याबरोबर, म्हणजे यहूदाच्या काठीबरोबर, जोडीन, आणि त्यांना एकच काठी करीन; आणि त्या माझ्या हातात एक होतील.’ आणि ज्या काठ्यांवर तू लिहिशील त्या त्यांच्या डोळ्यांसमोर तुझ्या हातात असतील. आणि त्यांना सांग, ‘प्रभु परमेश्वर असे म्हणतो: पाहा, इस्राएलची संतती ज्या ज्या राष्ट्रांत गेली आहे, तेथून मी त्यांना घेईन, आणि सर्व बाजूंनी त्यांना एकत्र करीन, आणि त्यांना त्यांच्या स्वतःच्या देशात आणीन; आणि इस्राएलच्या पर्वतांवर त्या देशात मी त्यांना एक राष्ट्र करीन; आणि त्या सर्वांवर एकच राजा राजा असेल; आणि ते यापुढे दोन राष्ट्रे राहणार नाहीत, आणि ते यापुढे मुळीच दोन राज्यांत विभागले जाणार नाहीत; आणि ते यापुढे त्यांच्या मूर्तींनी, त्यांच्या घृणास्पद वस्तूंनी, किंवा त्यांच्या कोणत्याही अपराधांनी स्वतःस अशुद्ध करणार नाहीत; परंतु ज्या ज्या त्यांच्या निवासस्थानी त्यांनी पाप केले आहे, तेथून मी त्यांना तारून काढीन आणि त्यांना शुद्ध करीन; मग ते माझे लोक होतील, आणि मी त्यांचा देव होईन. आणि माझा सेवक दावीद त्यांच्यावर राजा असेल; आणि त्या सर्वांना एकच मेंढपाळ असेल; आणि ते माझ्या न्यायविधींमध्ये चालतील, आणि माझे नियम पाळतील, आणि त्यांचे पालन करतील. आणि मी माझा सेवक याकोब याला जो देश दिला, ज्यात तुमचे पूर्वज राहिले, त्या देशात ते राहतील; होय, ते, त्यांची मुले, आणि त्यांच्या मुलांची मुले, सदासर्वकाळ त्यात राहतील; आणि माझा सेवक दावीद त्यांचा अधिपती सदासर्वकाळ असेल. आणि मी त्यांच्याबरोबर शांतीचा करार करीन; तो त्यांच्याबरोबरचा सनातन करार असेल; आणि मी त्यांना स्थापन करीन, आणि त्यांची वाढ करीन, आणि माझे पवित्रस्थान त्यांच्या मध्यभागी सदासर्वकाळ ठेवीन. माझा निवासमंडपही त्यांच्याबरोबर असेल; होय, मी त्यांचा देव होईन, आणि ते माझे लोक होतील. आणि जेव्हा माझे पवित्रस्थान

त्यांच्या मध्यभागी सदासर्वकाळ असेल, तेव्हा राष्ट्र जाणतील की मी परमेश्वर इस्राएलाला पवित्र करणारा आहे.'''
यहेज्केल 37:15-28.

जेव्हा एलियाह सारप्ताहून निघून आहाब आणि सर्व इस्राएलाला कर्मेल पर्वतावर बोलावण्यासाठी जातो, तेव्हा रानात पळून गेलेली विधवा मंडळी २२ ऑक्टोबर, १८४४ रोजीच्या विवाहापूर्वी विधवेचे शुद्धीकरण करणाऱ्या अग्नीसाठी दोन काठ्या गोळा करित होती. त्या दोन काठ्या गोळा करणे म्हणजे यशया सातमध्ये ओळखल्या गेलेल्या शेवटच्या पासष्ट वर्षांच्या कालखंडात पूर्ण झालेल्या मिलराइट चळवळीचे एकत्रीकरण होय. इ.स.पूर्व ७२३ पासून १७९८ पर्यंत उत्तरेकडील राज्याने मोशेच्या शापाचा भोग केला, आणि इ.स.पूर्व ६७७ पासून १८४४ पर्यंत दक्षिणेकडील राज्याने तोच शाप भोगला. १८४४ मध्ये, त्या दोन प्रत्यक्ष राष्ट्रांचे आध्यात्मिक वंशज एक काठी, किंवा एक राष्ट्र, म्हणून एकत्र जमविण्यात आले.

इतर काहीही नसले तरी यहेज्केल त्या दोन काठ्यांची व्याख्या दोन राष्ट्रे अशी करतो, जी एक राष्ट्र बनतात.

कारण सीरियाचे मस्तक दमास्कस आहे, आणि दमास्कसचे मस्तक रेजीन आहे; आणि पासष्ट वर्षांच्या आत एफ्राईम असा मोडून टाकला जाईल की तो लोक राहणार नाही. आणि एफ्राईमचे मस्तक समरिया आहे, आणि समरियाचे मस्तक रेमाल्याचा पुत्र आहे. जर तुम्ही विश्वास ठेवणार नाही, तर निश्चितच तुम्ही स्थिर राहणार नाही. यशया ७:८, ९.

जर आपण पासष्ट वर्षांच्या भविष्यवाणीवर विश्वास ठेवणार नाही, तर आपण स्थिर केले जाणार नाही.

पुढील लेखात आपण एलियाच्या प्रतीकात्मकतेचे विवेचन पुढे चालू ठेवू.